

Het Kattebeltje

Na negen jaar bij ons te hebben gewoond, hebben we je eind oktober laten inslapen.

Jij was een van de weinige snorrebaarden die ons zelf hebben uitgekozen. In het begin had je een baas, maar die liet je maar zwerven. Je kwam voor het eerst bij ons aanlopen in de zomer van 2002 en ging bijna niet meer weg. Dag en nacht kwam je op ons pad en liep je over onze kooi heen te wandelen en maar schreeuwen om eten. Was je toevallig even niet bij ons dan kwamen we je weer overal op ons industrieterrein tegen. Uiteindelijk hebben we je naar binnen gehaald en in onze quarantaine geplaatst. Na enkele weken kwam je baas bij ons aan de deur en natuurlijk gaven we je met de nodige goede raad weer aan hem mee. Nu wisten we in ieder geval waar je thuishoorde. Hoewel je eigenaar ons had beloofd je een tijdje binnen te houden, liep je na twee dagen alweer bij ons. Omdat we nu zeker wisten dat je een eigenaar had, gaven we je geen eten en lieten we je niet meer binnen. Het hielp allemaal niets, want je bleef maar komen. Het werd winter, het vroom dat het kraakte en er lag een enorme laag sneeuw. Wij moesten met lede ogen aanzien hoe jij steeds over het gevaarlijke ijs liep en hoe je bij ons hek liep te schreeuwen om binnengelaten te worden. Toen we een keer met de auto over het industrieterrein reden, zagen we dat je bijna werd overreden. Daarna kregen wij telefoon van een bewaker van een bedrijf op het industrieterrein. De beste man zei dat jij al urenlang in de sneeuwstorm tegen hun voordeur aangeleund zat. Hij had met je te doen en verzocht ons of we je alsjeblieft wilden komen ophalen. Toen je weer lekker warm bij ons binnen zat, besloten we nu eens niet je baas te bellen maar gewoon af te wachten tot hij zelf contact met ons zou opnemen. Maar kennelijk was hij niet meer in je geïnteresseerd, want hij liet niets meer van zich horen en toen wij maanden later eens voorbij je oude huis reden, zat er een andere kat voor het raam.

Jij maakte in een rap tempo vele vriendjes bij ons en door je zachte en opgewekte karakter wist je al snel onze harten te veroveren. Nooit deed je lelijk tegen de andere snorrebaarden en wij waren allemaal dol op je, maar wij niet alleen. Ook de adoptieouders die veelal op de bezoekdagen komen, en alle poezenliefhebbers die ons tijdens de open dagen bezochten en zelfs onze Hyvesvrienden waren reuze met je begaan.

Jij drapeerde je vaak als een levende bontstola in de nek van de vrijwilligers en toen we op een dag milieucontrole kregen, kon je het niet laten in de nek van José (milieuambtenaar) te gaan liggen. Daar heb je jezelf enorm populair mee gemaakt.

Als enige snorrebaard mocht jij op de koffietafel zitten. Nou ... jij eigenlijk ook niet, maar jij wist kennelijk dat de aanhouder bijna altijd wint en dat had je goed gezien, want je bleef erop springen en uiteindelijk had je het toch voor elkaar.

Elke ochtend zat je voor half negen bij de ingang van het hek op de uitkijk te wachten op Anita, want je wist heel goed dat je van haar lekkere hapjes kreeg en lieve knuffeltjes. En de twee ochtenden per week dat Pamela bij ons werkte, wist je precies dat zij altijd garnaaltjes bij zich had. Jij was daar zo dol op, dat je ze gewoon uit haar handen sloeg.

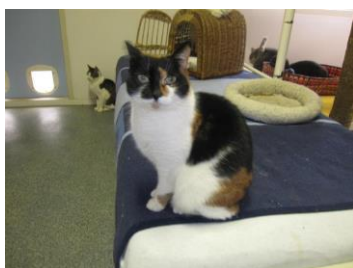

Een ieder die jou maar kende, vroeg altijd naar je, maar op de laatste open dag die in mei was, zag iedereen dat je in korte tijd erg oud was geworden. Die dag heb je nog alles gegeven wat je in je had, je bietste bij iedereen gebak en cake en ook de speciaal voor jullie meegebrachte kipfilet nam je maar al te graag in ontvangst. We zagen je bij menig bezoeker op schoot zitten of in de armen rondgedragen worden. Wat genoot je van al deze aandacht!

We hebben je maandenlang van dag tot dag nauwlettend in de gaten gehouden om er zeker van te zijn dat je het nog steeds leuk vond om bij ons te zijn.

Op 25 oktober jl. gaf je zelf aan het wel genoeg te vinden. Hoewel we wisten dat we je heel erg zouden gaan missen, lieten we je met een goed gevoel gaan. Dag lieve Theuntje, wat zijn we blij dat we zolang en met zoveel plezier voor je hebben mogen zorgen.

Wij zijn Miepje Mep en Shana. Via een omweg zijn wij bij de stichting gekomen. Eerst hadden wij geruime tijd in een andere opvang gezeten, waar bijna een jaar geleden brand uitbrak en negentien van mijn vriendjes de dood vonden. Shana, ik en nog

vijf andere vriendjes konden ternauwernood worden gered. Toen ze bij de stichting het vreselijke nieuws over de brand vernamen, is er meteen hulp aangeboden. Omdat Shana erg schuw is en ik volkomen onbetrouwbaar ben, wisten ze niet zo goed waar ze met ons naar toe moesten. Gelukkig mochten we bij de stichting komen wonen, waar we de beschikking hebben gekregen over een prachtig verwarmd kattenverblijf met heerlijke bedden en een veilige tuin.

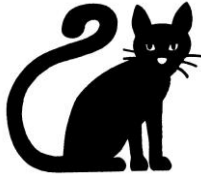
Aangedaan door ons leed? Steek dan de stichting een helpende hand toe en adopteer een van ons. Financieel hoor, we zijn immers niet geschikt als huiskatten.

Voor 15,00 euro per maand kunnen wij een kat dagelijks voorzien van eten en een schone kattenbak. Wie wordt de adoptieouder van Miepje mep of Shana?
Voor informatie kunt u Els bellen. Telefoonnummer: 0297-566285 of 06-12725071.

Merry Christmas

December 2011

26^e jaargang

Katten met karakter

De boekenkast thuis staat vol met boeken over katten, over de verzorging, eerste hulp, hoe denkt mijn kat? En over karakters van verschillende soorten rassen.

Over onze kat vertelde een der schrijvers dat het een rustige soort was, met een bescheiden stemgeluid, die goed kan omgaan met andere katten.

Helaas kan onze kat niet voor 7.00 uur in de morgen naar buiten omdat dan de buurt wakker gekrijst wordt, omdat hij laat weten dat de tuin van hem is.

We hebben ook geen wekker nodig want hij wil om 5.00 uur in de morgen eten; gaan we niet op zijn eisen in dan volgen er maatregelen en die zijn niet mals!

Het bankstel ziet eruit of het een schot hagel heeft gekregen (ik was te laat met eten geven), waarom dan de krabpaal pakken? Erg leuk die boeken maar over karakters van katten, dat bepaalt de kat toch echt zelf wel.

Als je de tijd neemt om je kat te doorgronden, kun je ze redelijk begrijpen.

Zo ook bij onze stichting; er zijn zoveel katten met hun eigen gewoontes.

Maar het zijn juist ook de wat rustige katjes die mijn aandacht krijgen, zoals Wiske, een zwart/witte kater. Het is zo'n lieverd, net als zovele katten vindt hij het heerlijk om onder zijn kin gekrabbeld te worden en op zijn kop gezoend te worden; zo kregen wij gaande weg een band.

Maar als ik naar huis ga, gaat hij heel hard miauwen....en dat gaat dwars door mijn hart heen; met lood in mijn schoenen loop ik naar de auto, wat een watje ben ik dan zeg! Hij heeft het heel goed bij de stichting, heeft lekker zijn plekje in de groep, maar het is mijn grote vriend!

En zo hebben we ook bijvoorbeeld de kater Koen, die standaard met krassen op zijn neus loopt, de broertjes (Streep en Pieper) die bepalen wie er in de keuken komt, door het kattenluikje, (wat is je code, makker?), onze koffieleut Midas en zo zijn er nog een paar; zij behoren tot de wat dominante karakters.

Verder hebben we Fransje, die "glimlachend" zijn nagels in je broek zet, maar het goed bedoelt, hij wil gewoon lekker bij je zijn.

En de nu al beroemde Emilie, de bouwier onder de katten (vanwege haar geamputeerde staart). Het verbaast me nog steeds dat zij geen hekel aan de mens heeft, na alles wat ze heeft meegemaakt in haar jonge poezenleven. Ze is ontzettend lief voor ons, dat toont zeker karakter! Dit laatste geldt zeker ook voor meer katten, het is ook fijn te zien hoe ze in de groep functioneren, iedere kat met zijn eigen verhaal en eigen karakter!

Sandra (vrijwilliger)

Merry Christmas

December 2011

26^e jaargang

Emilie, onze kleine, maar o zo lieve stinkmeid

Op 14 juli kregen we een mail van een vrijwilliger van het dierenasiel Canina uit België. Omdat Annemieke en ik zes weken eerder in dit asiel waren om de lieve, oude boxer Bob op te halen en wij toen wat over onze werkzaamheden met de snorrebaarden hadden verteld, hoopten zij dat wij hen konden helpen met een probleemkitten dat zij in de opvang hadden. Na het verhaal te hebben gelezen, besloten we de kleine Emilie blijvend onderdak bij ons aan te bieden.

Emilie werd geboren in een nogal speciaal gezin, waar de kinderen onder toezicht van de kinderbescherming stonden. Nadat Emilie samen met haar twee broertjes en de mamapoes in beslag waren genomen, werden ze liefdevol in het gastgezin van opvangmoeder Sophie opgenomen.

Vanaf het begin had zij een enorme groeiachterstand en verschrikkelijke diarree. Toen het diarreeprobleem was opgelost, viel het ineens heel erg op dat ze een raar staartje had (Sophie dacht eerst dat het met de diarree te maken had). Onderzoek bij de dierenarts wees uit dat haar staartje zeer dicht bij de basis gebroken was. Hij wist zo goed als zeker dat dit met opzet gebeurd is (vermoedelijk door de kinderen). Het gevolg was dat Emilie volledig incontinent was.

Emilie bleek ontzettend sociaal te zijn, zowel naar mensen, andere katten als naar honden. Daarbij heeft ze haar uiterlijk mee; toch was de kans op herplaatsing zo goed als nihil. Plaatsing als buitenkat was ook geen optie. Hier was ze te lief en aanhankelijk voor, bovendien zou haar vacht (zij is langharig) natuurlijk ook niet echt geschikt zijn voor het constante buitenleven.

Omdat Emilie geen gevoel in haar staartje had en zij hierdoor steeds gewond raakte, werd besloten om het staartje volledig te amputeren. Toen zij hersteld was van de operatie werd het kleine meisje op 10 augustus bij ons gebracht en vanaf dag één heeft zij onze harten gestolen. De meeste van onze snorrebaarden hebben haar met open voorpootjes ontvangen. Whoopy, een oud zwerfkattenmoedertje dat net haar eigen kindertjes had grootgebracht en ook nog maar pas bij ons woonde, heeft zelfs een aantal maanden liefdevol over haar gemoederd.

Inmiddels is Emilie al flink gegroeid en heeft ze het geweldig naar haar zin bij ons. De incontinentie is gebleven, het is dus een kleine stinkmeid. Soms ruik je haar op afstand en dan is het tijd om haar weer eens lekker met haar geurige gatje in een fris sopje te zetten. Gelukkig laat zij dit lief toe en het is merkbaar dat ze het zelf ook waardeert, wanneer ze weer lekker schoon is gepoetst.

Merry Christmas

December 2011

26^e jaargang

De kredietcrisis

Ook wij beginnen behoorlijk last te krijgen van de kredietcrisis en houden ons hart vast voor de toekomst van onze snorrebaarden. Wat we al een paar jaar in lichte mate merken, begint nu steeds ernstiger vormen aan te nemen. Het begon enige jaren geleden al, de donaties en giften werden steeds wat minder. Ook stopten er adoptieouders met hun bijdragen voor een bij ons financieel geadopteerde snorrebaard. In het jaar 2010 hebben we maar net quitte gedraaid en het afgelopen jaar zijn de uitgaven zelfs hoger dan de inkomsten. Dit is toch wel heel erg verontrustend, want de kosten om de snorrebaarden goed te kunnen huisvesten en verzorgen zijn niet mis.

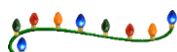
Wij beseffen terdege dat iedereen zijn geld maar één keer kan uitgeven, toch doen we een dringend beroep op al onze donateurs en adoptieouders om ons te blijven steunen. Het zou toch zo verschrikkelijk jammer zijn als we wegens geldgebrek moeten stoppen met het opnemen van zwerfkatten. Het mag toch niet zo zijn dat we alles wat we in ruim vijftientig jaar hebben opgebouwd, nu op een laag pitje moeten gaan zetten omdat we het financieel niet meer kunnen bolwerken. Dus lieve mensen, uw steun blijft heel hard nodig.

Overzicht van de inkomsten en uitgaven in 2010

INKOMSTEN		UITGAVEN	
Adopties/Donaties	€ 62.651,30	Onkosten vrijwilligers	€ 8.125,00
Rente	€ 725,71	Schoonmaakartikelen	€ 1.347,50
		Sita afvalverwerking	€ 919,56
		Dierencrematorium	€ 559,00
		Voeding & grit	€ 20.948,74
		Dierenarts	€ 7.270,64
		Porto & Telefoon	€ 1.278,21
		Autokosten	€ 1.350,99
		Huisvestingskosten	€ 7.079,38
		Computer & kantoorartikelen	€ 4.632,27
		Gas/elektriciteit/water	€ 3.501,37
		Diverse onkosten	€ 3.878,77
		Kosten open dag	€ 1.961,11
		Verzekeringen	€ 542,18
Saldo	€ 17,71		
	€ 63.394,72		€ 63.394,72

Ook bij deze Kattebel hebben wij weer een acceptgiro ingesloten. Mocht u ons al gesteund hebben, dan kunt u deze uiteraard als niet ontvangen beschouwen.

Merry Christmas

December 2011

26^e jaargang

Aandachtspunten

Bezoekmiddagen voor adoptieouders

Deze worden in 2012 gehouden op:

Zaterdag 11 februari: van 14.00 uur tot 16.00 uur.
Zaterdag 11 augustus: van 14.00 uur tot 16.00 uur.
Zaterdag 10 november: van 14.00 uur tot 16.00 uur.

De grote open dag is op zaterdag 12 mei van 12.00 uur tot 17.00 uur.
Alle donateurs en adoptieouders worden in april nog geïnformeerd.

Kloppen uw gegevens nog? Indien dit niet het geval is, wilt u ons dan uw nieuwe gegevens doorgeven? Dat kan per post, telefonisch of via e-mail.

De gegevens vindt u bovenaan in deze Kattebel.

De Kattebel is zeker interessant voor kennissen, vrienden, burens of collega's.
Geef 'm eens door.

Kijk ook eens bij Help de Zwerfkat op www.hyves.nl

Wij danken alle donateurs, adoptieouders, dierenartsen, vrijwilligers, kortom iedereen die het ons mogelijk maakt dit prachtige werk te kunnen blijven doen.

Wij blijven enorm begaan met het welzijn van onze harige vriendjes. Zij rekenen op ons en wij rekenen op u en hopen dat u ons zult blijven steunen.

Per 1 januari 2008 heeft de Belastingdienst Stichting Help de Zwerfkat aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Daarom vallen giften, erfstellingen en legaten aan Stichting Help de Zwerfkat onder het nultarief van het schenkingsrecht en de successierechten. Hierdoor kan een donateur giften van de inkomsten- of vennootschapsbelasting aftrekken. Kijk voor meer informatie: www.anbi.nl

Merry Christmas

December 2011

26^e jaargang